

Președintele Henry B. Eyring,
primul consilier în Prima Președinție

Să acționăm cu toată sârguința

Trebuie să învățăm de la Domnul îndatorirea noastră și, apoi, să acționăm cu toată sârguința, fără ca, vreodată, să fim leneși sau delăsători.

Drați frați, sunt recunoscător să fiu alături de dumneavoastră în această seară. Mă simt umil, gândindu-mă la ceea ce știu despre slujirea dumneavoastră plină de credință în cadrul preoției. În seara aceasta, am să vă vorbesc despre sârguință în slujirea față de Domnul. Experiențele avute recent m-au făcut să aleg acest subiect.

Una dintre experiențe a fost studierea cu mare atenție a noii și remarcabilei broșuri adresate Preoției aaronice despre care a vorbit fratele David L. Beck. Este intitulată *Datoria față de Dumnezeu*. În timp ce citeam și reflectam la lucrurile pe care trebuie să le facă tinerii băieți și la ce trebuie să devină, mi-am dat seama că aceasta descria ceea ce a promis președintele Brigham Young deținătorilor preoției care sunt sârguincioși de-a lungul vieții: „Un bărbat care deține preoția și continuă să-și îndeplinească chemarea cu credință, care se desfășoară în mod continuu făcând lucrurile pe care Dumnezeu le cere de la el și continuă de-a lungul vieții să-și îndeplinească fiecare îndatorire, va obține pentru sine nu numai privilegiul de a primi,

ci și cunoașterea despre cum poate primi lucrurile lui Dumnezeu, pentru ca el să cunoască în mod continuu gândurile lui Dumnezeu”¹.

Cu numai câteva săptămâni în urmă, am văzut un nou diacon pornind pe acea cărare a sârguinței. Tatăl său mi-a arătat o schiță pe care fiul său o făcuse, care arăta fiecare rând de bănci din capela lor, un număr pentru fiecare diacon care urma să fie desemnat să ofere împărtășania și traseul fiecăruia de parcurs prin capelă pentru a oferi

membrilor împărtășania. Tatăl și cu mine am zâmbit, gândindu-ne că un băiat, fără să i se ceară, a făcut un plan pentru a fi sigur că va izbuti în slujirea sa în cadrul preoției.

Am recunoscut în sârguința sa modelul prezentat în noua broșură *Datoria față de Dumnezeu*. Este de a învăța lucrurile pe care Domnul le așteaptă de la dumneavoastră, de a face un plan despre cum să le îndepliniți, de a acționa cu sârguință conform planului, apoi, de a împărtăși cu alții felul în care v-au schimbat și i-au binecuvântat pe alții experiențele dumneavoastră.

Diaconul a făcut o schiță pentru a fi sigur că va putea face lucrul pe care Domnul l-a chemat să-l facă. La începutul slujirii sale în cadrul preoției, Domnul îl învăța cum să se desfete în mod continuu „făcând lucrurile pe care Dumnezeu le cere de la el”².

Cealaltă experiență care m-a făcut să aleg să vă vorbesc în această seară despre sârguință a fost când am urmărit pe un bărbat care era aproape de sfârșitul slujirii sale în cadrul preoției în această viață. Fusese de două ori episcop. Prima chemare a sa ca episcop fusese primită în tinerețea sa, cu mulți ani înainte ca eu să-l întâlnesc.

Acum, era în vârstă, eliberat din a doua sa chemare ca episcop. Limitările sale fizice crescânde cauzate de probleme de sănătate făceau ca orice slujire în cadrul preoției să fie foarte dificilă.

Cu toate acestea, el avea un plan prin care putea acționa cu sârguință. În fiecare duminică în care putea ajunge la Biserică, el stătea lângă cel mai apropiat rând de bănci de ușa pe care majoritatea oamenilor intrau la adunarea de împărtășanie. Ajungea acolo de vreme pentru a fi sigur că se găsea un loc liber pentru el. Fiecare persoană care sosea putea observa privirea sa primitoare și plină de dragoste, la fel cum au putut observa când stătea în prezidiu în calitate de episcop al lor. Influența sa ne-a încălzit și ne-a înălțat sufletește deoarece am știut câte ceva despre prețul pe care l-a plătit pentru a sluji. Sarcina sa în calitate de episcop s-a încheiat, dar slujirea sa în cadrul preoției nu s-a încheiat.

Ați văzut exemple asemănătoare de slujitori minunați în cadrul preoției. În seara aceasta, voi încerca să vă vorbesc despre lucrurile pe care le-am învățat despre ei. Totul începe cu faptul de a cunoaște pe cine slujesc ei și în ce scop. Când acea cunoaștere este înrădăcinată în inima lor, ei devin slujitori mai buni.

În primul rând mă voi adresa în mod direct tinerilor băieți din cadrul Preoției aaronice. Veți deveni mai sârguincioși pe măsură ce veți simțiți cât de multă încredere și-a pus Dumnezeu în voi. În acea broșură *Datoria față de Dumnezeu* este un mesaj din partea Primei Președinții adresat vouă: „Tatăl Ceresc are mare încredere în voi și are pentru voi o misiune importantă de îndeplinit. El vă va ajuta pe măsură ce vă veți îndrepta către El în rugăciune, ascultați îndemnul Spiritului, vă supuneți poruncilor și țineți legămintele pe care le-ați făcut”³.

Ioan Botezătorul s-a întors pe pământ pentru a restaura preoția pe care voi, tinerii băieți, o dețineți. El a deținut cheile Preoției aaronice. Ioan a fost cel către care s-a îndreptat Isus pentru a fi botezat. Ioan a știut cine l-a chemat. El a spus Domnului: „Eu... am trebuință să fiu botezat de Tine”⁴.

Ioan a știut că Preoția lui Aaron „deține cheile slujirii îngerilor, ale Evangheliei pocăinței și ale botezului prin scufundare pentru iertarea păcatelor” atunci când Domnul l-a trimis pentru a-i rândui pe Joseph Smith și pe Oliver Cowdery la 15 mai 1829⁵. Ioan știa cine l-a chemat și scopul glorios pentru care a fost trimis.

Preoția pe care o dețineți vă permite să oferiți împărtășania cinei Domnului membrilor Bisericii Sale astăzi. Acesta este același privilegiu pe care Salvatorul l-a oferit celor Doisprezece Apostoli în timpul slujirii Sale pe pământ. El a oferit din nou această putere atunci când, după învierea Lui, a chemat doisprezece ucenici pentru a conduce Biserica Sa.

Așa cum este descris în Cartea lui Mormon, Însuși Domnul a oferit simbolurile sacrificiului Său infinit, le-a binecuvântat și le-a oferit oamenilor. Gândiți-vă la El și la cât de mult vă cinstește El atunci când vă îndepliniți slujirea voastră în cadrul preoției. În timp ce vă amintiți de El, veți fi hotărâți să îndepliniți această sacră slujire la fel de bine și cu aceeași credință de care a dat dovadă El⁶.

Acel lucru poate deveni un model în viața voastră care vă va spori puterea de a fi sârguincioși în orice fel de slujire în cadrul preoției pentru care Domnul vă pregătește și la care vă va chema. Acea hotărâre vă va ajuta să vă pregătiți pentru a primi Preoția lui Melhisedec care, în vechime, se numea „Preoția Sfântă după Ordinul Fiului lui Dumnezeu”⁷.

Acum, doresc să mă adresez celor care au fost chemați și care au avut onoarea să slujească în cadrul Preoției lui Melhisedec. Asemenea Preoției aaronice, Preoția lui Melhisedec este mai mult decât o responsabilitate de a face ceea ce ne cere Domnul. Este o invitație de a deveni așa cum este El. Iată promisiunea Lui:

„Pentru că toți aceia care sunt credincioși astfel încât să obțină aceste două preoții despre care am vorbit și să-și îndeplinească cu credință și sârguință chemările lor sunt sfințiți prin Spirit pentru înnoirea trupurilor lor.

Ei devin fii ai lui Moise și ai lui Aaron, și seminția lui Avraam, și Biserica, și împărăția, și aleșii lui Dumnezeu.

Și, de asemenea, toți aceia care primesc preoția Mă primesc pe Mine, spune Domnul;

Pentru că acela care primește pe slujitorii Mei pe Mine Mă primește;

Și acela care Mă primește pe Mine Îl primește pe Tatăl Meu;

Și acela care Îl primește pe Tatăl

Meu primește împărăția Tatălui Meu; de aceea, tot ceea ce are Tatăl Meu îi va fi dat lui”⁸.

Există un model după care toți deținătorii preoției primesc această binecuvântare glorioasă. Unul dintre locurile din scripturi în care Domnul ne oferă modelul se găsește în a 107-a secțiune din Doctrină și Legăminte:

„De aceea, fiecare om să-și învețe îndatorirea sa și să acționeze în oficiul în care este numit, cu toată sârguința.

Acela care este leneș nu va fi considerat demn să rămână și acela care nu învață îndatorirea sa și nu se arată demn de aprobare nu va fi considerat demn să rămână. Chiar așa. Amin”⁹.

Trebuie să învățăm de la Domnul îndatorirea noastră și, apoi, să acționăm cu toată sârguința, fără ca, vreodată, să fim leneși sau delăsători. Modelul este simplu, dar nu este ușor de urmat. Suntem ispițiți atât de ușor. Cititul ziarelor poate părea mai interesant decât studierea lecției din manualul de preoție. Petrecerea timpului relaxându-ne poate fi mai atrăgătoare decât stabilirea de întâlniri pentru a-i vizita pe cei care au nevoie de slujirea noastră în cadrul preoției.

Când mă aflu departe de îndatoririle mele în cadrul preoției, preocupat de alte interese și când trupul meu are nevoie de odihnă, mă încurajez cu aceste cuvinte: „Amintește-ți de El”. Domnul este exemplul nostru perfect

de sârguință în slujirea în cadrul preoției. El este Conducătorul nostru. El ne-a chemat. El merge înaintea noastră. El ne-a ales pentru a-L urma și pentru a-i aduce pe alții cu noi.

În această seară îmi amintesc de El și inima mea se umple de emoție. Aceasta este seara de sâmbătă dinaintea duminicii de Paște când ne amintim de învierea Sa. Îmi aduc aminte de exemplul Lui din zilele dinaintea morții Sale.

Din dragoste față de Tatăl Lui și față de noi, El a permis ca El Însuși să sufere dincolo de puterea de înțelegere a omului muritor. El ne-a spus câteva lucruri despre ce a însemnat pentru El acest sacrificiu nesfârșit. Vă amintiți cuvintele:

„Căci iată, Eu, Dumnezeu, am suferit aceste lucruri pentru toți, pentru ca ei să nu sufere, dacă ei se vor pocăi;

Dar dacă nu se vor pocăi, ei trebuie să sufere la fel ca și Mine;

Suferințe care M-au făcut, chiar pe Mine, Dumnezeu, Cel mai mare dintre toți, să tremur de durere și să sângerez din fiecare por și să sufăr atât în trup, cât și în spirit – și așa fi dorit să nu fiu obligat să beau paharul amar și apoi să dau înapoi –

Cu toate acestea, slavă Tatălui, am băut și am terminat tot ce am pregătit pentru copiii oamenilor”¹⁰.

De pe crucea de pe Golgota, Salvatorul a anunțat: „S-a isprăvit!”¹¹.

Apoi, spiritul Său a părăsit trupul Său, iar trupul Lui muritor a fost pus cu grijă într-un mormânt. Prin ceea ce a făcut în cele trei zile în lumea spiritelor, înaintea învierii Sale, El ne-a învățat o lecție pe care mi-o amintesc ori de câte ori sunt tentat să simt că mi-am îndeplinit vreo sarcină grea în slujba Lui și merit să mă odihnesc.

Exemplul Salvatorului îmi oferă curajul de a merge înainte. Lucrările Sale în viața muritoare fuseseră terminate, dar El a intrat în lumea spiritelor hotărât să continue lucrarea Sa glorioasă de a salva suflete. El a organizat lucrarea spiritelor credincioase pentru a-i salva pe aceia care încă puteau fi făcuți părtași la mila oferită prin sacrificiul Său ispășitor. Vă amintiți cuvintele din cea de-a 138-a secțiune din Doctrină și Legăminte:

„Dar iată, printre aceia drepti, El a organizat forțele Sale și a desemnat mesageri, îmbrăcați cu putere și autoritate, și i-a împuternicit să meargă și să ducă lumina Evangheliei aceluia care erau în întuneric, chiar tuturor spiritelor oamenilor; și astfel, Evanghelia a fost predicată morților.

Și mesagerii aleși au mers să declare ziua de îndurare a Domnului și să proclame libertatea către captivii închiși, chiar către toți care se vor pocăi de păcatele lor și vor primi Evanghelia”¹².

Ori de câte ori ne amintim de El, ne este mai ușor să rezistăm tentației

de a vrea să stăm deoparte de lucrările noastre din cadrul preoției. Trebuie să ne fi amintit de El astăzi deoarece suntem aici pentru a ne învăța responsabilitățile, hotărâți să ne îndeplinim legămintele cu toată sârguința. Și, datorită exemplului Său, vom îndura până la sfârșit în îndeplinirea sarcinilor pe care El ni le dă în această viață și ne vom angaja să facem totdeauna voia Tatălui Său așa cum El S-a angajat să facă și încă este angajat.

Aceasta este Biserica Domnului. El ne-a chemat și Și-a pus încrederea în noi chiar în pofida slăbiciunilor pe care El știe că le avem. El cunoaște încercările prin care vom trece. Printru slujire plină de credință și prin ispășirea Sa, noi putem învăța să dorim ceea ce dorește El și să fim ceea ce trebuie să fim pentru a-i binecuvânta pe cei pe care îi slujim în numele Lui. Pe măsură ce Îl vom sluji din ce în ce mai mult și cu sârguință, noi ne vom schimba. Putem deveni în mod continuu mai asemănători Lui.

Am văzut dovada acestui miracol în viețile slujitorilor Săi. Am văzut-o acum câteva săptămâni în sufrageria casei unui credincios deținător al preoției.

Îl cunosc de când era diacon și până când a devenit tată și a fost chemat ca episcop iar, apoi, ca membru al președinției de țară. De zeci de ani am observat sârguința lui de a sluji copiilor lui Dumnezeu prin intermediul preoției deținute de el.

Familia sa era adunată în jurul lui în sufrageria casei sale. Purta o cămașă albă, costum și cravată și zâmbea. Am fost surprins, deoarece venisem acolo pentru că mi se spusese că era în mijlocul unor tratamente medicale dure-roase care încă nu-l vindecaseră.

Cu toate acestea, m-a întâmpinat la fel cum, probabil, a întâmpinat sute de alți vizitatori de-a lungul vieții sale de slujire în cadrul preoției, zâmbindu-mi.

Venisem pentru a-l ajuta în încercările prin care trecea dar, așa cum se întâmplă deseori atunci când slujești prin intermediul preoției, eu am fost ajutat și am învățat.

Am stat jos și am purtat o discuție plăcută. Mi-a vorbit despre felul în care tatăl său i-a slujit mamei mele pe patul ei de moarte. Nu știusem acest lucru. Mi-am dat seama că el învățase de mic copil, de la sârguinciosul deținător al preoției care a fost tatăl său, cum să ofere ajutor. Acel gând m-a făcut să fiu recunoscător pentru momentele în care i-am luat cu mine pe băieții mei cei mici în vizitele pe care le făceam ca deținător al preoției pentru a oferi alinare și a binecuvânta.

După câteva minute, el a întrebat cu un glas domol: „Ar fi potrivit să vă întreb dacă mi-ați putea da o binecuvântare?”. Fostul său președinte de țară, alături de care slujise timp de mulți ani, i-a uns capul cu ulei consacrat prin puterea Preoției lui Melhisedec.

În timp ce pecetluiam binecuvântarea, am aflat prin intermediul Duhului Sfânt cel puțin o parte din lucrurile pe care Domnul le făcuse deja pentru acest credincios deținător al preoției. El era curat, iar păcatele sale îi fuseseră spălate. Firea lui fusese schimbată pentru a dori ceea ce dorea Salvatorul. Nu se temea de moarte. Dorința inimii sale era să trăiască pentru a le sluji celor din familia sa și altor copii ai Tatălui Ceresc care aveau nevoie de el.

Am ieșit de-acolo în întunericul nopții, recunoscător că fusesem martor la bunătatea Domnului față de slujitorii Săi deținători ai preoției sârguincioși și demni de încredere. El le schimbă inimile pentru ca aceștia să dorească ceea ce dorește El și să acționeze așa cum ar acționa El.

Închei acum cu acest sfat pentru

slujitorii Domnului, deținători ai preoției. Cugetați în profunzime și cu sârguință la scripturi și la cuvintele profetilor în viață. Stăruțiți cu îndârjire în rugăciunile dumneavoastră ca Duhul Sfânt să vă reveleze natura lui Dumnezeu Tatăl și a Preaiubitului Său Fiu. Rugați-vă ca Spiritul să vă arate lucrurile pe care Domnul vrea să le faceți. Planificați să faceți acele lucruri. Promiteți-I că vă veți supune. Acționați cu hotărâre până când veți îndeplini ceea ce v-a cerut El. Iar, apoi, rugați-vă pentru a mulțumi pentru ocazia de a sluji și de a ști ce ați putea face în continuare.

Mărturisesc că Tatăl Ceresc și Isus Hristos trăiesc. Ei sunt Ființe înviate și glorificate care ne iubesc și veghează asupra noastră. Cheile preoției au fost restaurate profetului Joseph Smith prin intermediul mesagerilor cerești. Ele au fost transmise printr-un lanț neîntrerupt președintelui Thomas S. Monson. Aceste chei sunt deținute de fiecare dintre apostolii în viață.

Vă las binecuvântarea mea ca dumneavoastră să puteți simți prin intermediul Spiritului cât de multă încredere s-a pus în dumneavoastră și câte promisiuni ați primit în calitate de slujitori rânduiți la preoție în Biserica adevărată a Domnului, în numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), p. 128.
2. *Teachings: Brigham Young*, p. 128.
3. *Datoria față de Dumnezeu: pentru deținătorii Preoției aaronice* (broșură, 2010), p. 5.
4. Matei 3:14.
5. Vezi Doctrină și legăminte 13.
6. Vezi 3 Nefi 20:3-9.
7. Doctrină și legăminte 107:3; vezi, de asemenea, Alma 13:1-9.
8. Doctrină și legăminte 84:33-38.
9. Doctrină și legăminte 107:99-100.
10. Doctrină și legăminte 19:16-19.
11. Ioan 19:30.
12. Doctrină și legăminte 138:30-31.